

SKUPNOST

Glasiilo skupščine občine Ljubljana Moste – Polje

5. številka
XXXV. letnik

REFERENDUM ZA USTANOVITEV NOVE OBČINE BO V NEDELJO

Čez nekaj dni, natančno 29. maja, bomo na voliščih obkrožali ZA ali PROTI temu, »da se na našem referendumskem območju ustanovi občina«. S tem bo končan najbrže najbolj pomemben del reforme lokalne samouprave, kajti zakoličil bo meje nekaj manj kot 340 novih občin in tako z jesenskimi volitvami občinskih županov in svetnikov državno upravljanje dokončno predal državi administraciji, se pravi ministrstvu, vladnim uradom ter njihovim izpostavam. Ta bodo uradovala tam kjer so že do zdaj – v dozdajšnjih šestdesetih občinskih skupščinah. Povedano drugače, razne uradne listine, potrdila bomo dobivali prav tam, kot do zdaj, enako bomo tam plačevali tudi davke, razlika od prej bo le v tem, da bomo naslednje leto plačevali kakšnega več.

S tem se bo razblinil tudi mit o tem, da bo nova lokalna samouprava prinesla več neposrednega odločanja ljudem – to je med drugim napeljevalo tudi na misel, da je rešitev v velikem številu praviloma majhnih in gospodarsko šibkih občin – in brzkone se bo izkazalo, da se za tem skriva le pospešena (državna) centralizacija. Po stari, dobri kmečki logiki namreč ni težko priti do sklepa, da je lažje zločiti 340 šibkih, kot denimo sto močnih samoupravnih enot. Z velikim številom novih občin bo vladna administracija (katere koli strankarske barve) dobila idealno priložnost uveljaviti svoje interese po načelu deli in vladaj. Čeprav ustrezna zakonodaja še ni sprejeta in v ministrstvih ter vladnih uradih še »premišlujejo« kakšen in kolikšen kos upravljanja s šolami, zdravstvenimi domovi, vrtci, socialnimi ustanovami, s kulturnimi in športnimi objekti zaupati novim občinam, je bolj ali manj jasno, da občinskim svetom in njihovim županom ne bo prav veliko ostalo, s čemer bodo upravljali in gospodarili. Ali kot se je spraševal ogorčeni državljani v enem naših časnikov te dni: je lokalna samouprava to, da bomo v najboljšem primeru smeli odločati, kje naj bo avtobusno postajališče! Kakorkoli že, če se dan po jutru pozna, vse skupaj ne bo prav poceni. Dozdajš-

njim stroškom priprav na novo lokalno samoupravo, ki jih nihče ne zna izračunati, bo treba te dni primakniti okrog 270 milijonov tolarjev, kolikor najmanj naj bi stali nedeljski referendum o ustanovitvi treh stotin in pol novih občin.

● Veliko govorili, malo povedali

Zadnje letošnje majsko nedeljo bomo torej odločali o nečem, o čemer smo kar veliko slišali a nam agitatorji nikoli niso natančno povedali, kaj naj bi to bilo in koliko (več) bo stalo – o bodoči lokalni samoupravi. Prayzaprav bomo odločali le o številu in mejah novih občin, vse ostalo bistveno pa nam bodo določili kasneje.

Pri nas naj bi po nedeljskem referendumu namesto dozdajšnje občine Moste-Polje bili novi občina Ljubljana in občina Dol pri Ljubljani. Za razliko od slednje in množice preostalih novih a majhnih in gospodarsko šibkih občin, nam – ljubljanskim meščanom, kot naj bi se poslej uradno imenovali prebivalci (s stalnim prebivališčem) Ljubljane – ob tem ostane tolažba, da ljubljanska (mestna) občina ne bo le »lokalno samoupravljala« temveč bo že zaradi svoje velikosti, moči in tega, da je glavno mesto države, bolj ali manj zanesljivo dobila tudi precejšnje upravne pristojnosti.

● (Mestna) občina Ljubljana in občina Dol

Če bo večina glasovalcev na številnih ljubljanskih voliščih obkrožila ZA, potem bo nova občina poleg naselja Ljubljana obsegala še naslednje kraje: Dvor, Stanežiče, Medno, Zgornje, Srednje in Spodnje Gameljne, Rašica, Beričevo, Brinje, Podgrad, Orle, Lavrica in Črna vas.

Občina Dol pri Ljubljani pa poleg istimenskega naselja še: Dolsko, Kamnica, Kleče pri Dolu, Klopce, Križevska vas, Laze pri Dolskem, Osredke, Petelinje, Podgora pri Dolskem, Senožeti, Velika vas, Videm, Vinje, Vrh pri Dolskem, Zaboršt pri Dolu, Zagorica pri Dolskem in Zajelše.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Občinski odbori združenj borcev in udeležencev NOB Grosuplje, Litija in Ljubljana Moste-Polje ter skupnost borcev II. grupe odredov vabijo

ob 52. obletnici bojev II. grupe odredov na Jančah na

SREČANJE JANČE '94

Srečanje bo v nedeljo, 29. maja 1994 pred planinskim domom.

V kulturnem programu, ki bo ob 11. uri, bosta sodelovala Partizanski pevski zbor in Vevški pihalni orkester.

Srečamo se na Jančah!

Ob 200-letnici POPOLNE ZAKLADNICE LOGARITMOV barona Jurija Vege in ob 850-letnici imenovanja mesta Ljubljane so v sredo, 18. 5. 1994 odprli v Kulturnem domu Španski borci razstavo na temo SVET VEGOVE MLADOSTI. Na razstavi sodelujejo akademski slikarji iz domžalske, kamniške in kranjske občine ter ljubljanskih občin in člani Fotosekcije KUD Vide Pregarc. Vegov rojstni kraj Zagorica z okolico je Zvezo kulturnih organizacij občine Ljubljana Moste-Polje skupaj z Društvom matematikov, fizikov in astronomov ter Turističnim društvom Dolsko vzpodbujal k izvedbi ex tempore. Spomin na našega znamenitega rojaka in znanstvenika bo odslej živel tudi v likovnih in fotografskih upodobitvah prelepega zasavsko-moravškega hribovja. Razstava bo odprta do 15. junija. (MKB, fotografija Borut Kranjc)

Glasiilo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje: Časopisni svet: Jože Peklenk, predsednik, Andrej Blatnik, Mateja Černe, Marjan Kovačević-Beltram, Viljem Klemenc, Niko Lukež, Albin Mahkovec, Bogdana Rejc, Stanka Ritonja, Jože Sojer, Janez Vrbošek.

Člani uredništva: Milan Skledar, Edvard Svetek in Slavko Gerlica, tehnični urednik. Glavni in odgovorni urednik: Marjan Kovačević-Beltram. Lektorica: Suzana Köstner. Naslov uredništva Naše skupnosti: Ljubljana, Proletarska c. 1, telefon 140 12 44, int. 270. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana.

Glasiilo Naša skupnost izhaja mesečno v nakladi 10.000 izvodov in je brezplačno. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 23/91 z dne 13. marca 1991 je glasiilo oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.

Cesta skozi Javor je ozka in vijugasta, a asfaltirana. Dež bo s hiš spral cestni prah in na oknih se bodo lahko razveztele rože. Vas bo kmalu kot nasmejana mladenka

NEKAJ ASFALTA TUDI V VAS JAVOR

Vas Javor spada v krajevno skupnost Besnica in sodi med naše najbolj hribovske vasi. Leži 513m visoko in je samo 14km od Ljubljane. Razložena je po dolgem razglednem in sončnem grebenu nad besniško dolino, kjer kraljujeta 626m visoki Žagarjev in 641m visoki Javorški vrh. Jedro vasi je stisnjeno v zavetje grebena in malo nižje k dolini Reke, po kateri teče cesta Sostro-Lipoglav. Pri Ipacu se odcepi cesta za Javor in naprej do Zgornje Besnice. Vaščani morajo že od nekdaj v dolino za kruhom, zato je zanje cesta življenjskega pomena. Prav zato bodo letošnje leto ohranili v lepem spominu. Občina je dokončala zahtevno rekonstrukcijo in asfaltiranje cestnega odseka od Reškega kovača do Ipacu, ta čas pa končujejo polaganje asfalta skozi vas. Dolgo so prosili zanj, rotili in se tudi jezili na občino. Zdaj pa so že bliže Ljubljani. Od nje jih loči le še dobrih 3km prašnega makadama.

S. G.

VZHODNO OBVOZNIČNO ČRTALI IZ LETOŠNJEGA PROGRAMA

Po soglasnih in s ploskanjem spremljanih odločitvah (sicer že dalj časa blokiranih) moščanske občinske in ljubljanske mestne skupščine o vzhodni obvoznici (bolj natančno bi rekli jugovzhodni) so mnogi mislili, da je vse ostalo le še gola formalnost. Toda v javnosti so se začeli (še) bolj glasno pojavljati nasprotniki tako obvoznice same kot tudi tisti, ki so bili prepričani, da bi jo veljalo speljati drugače in drugače, kot je določeno zdaj.

Odločanje o začetku gradnje tega še preostalega in očitno spornega dela obvoznice okrog Ljubljane je poleg tega padlo še v čas političnega »prepričevanja« med strankami o tem, do kod naj sega bodoča ljubljanska občina in kje naj se začnejo nove občine na njenem irou. Povsem slučajno – ali pa tudi ne – je parlament o obojem odločal na istem izrednem zasedanju. Najprej je po precej ostri razpravi – med drugim so se na nasprotnih straneh znašli poslanci iste stranke – iz letošnjega programa gradnje avtoceste črtal vzhodno obvoznico in poterm zgodaj jutraj (okrog pol tretje ure) še vse na zborih občanov izglasovane želje (večine tam prisotnih) državljanov, ki so hoteli svoje

občine znotraj meja zdajšnjega mesta Ljubljane. Poslanci niso tako ravnali le, ko gre za Ljubljano, temveč tudi pri drugih območjih (Kranj –Stražiče, na primer).

Ker se je o obojem odločalo hkrati, bi res lahko pomislili, da je o usodi obvoznice odločilo politično mešetarenje med parlamentarnimi strankami. Ne nazadnje so nekateri strankarski predstavniki prav z jezo in nasprotovanjem lastnikov zemljišč, čez katera bo tekla obvoznica, zdajšnji občinski in mestni oblasti utemeljevali nujnost ustanovitve samostojnih občin (Polje in Zadvor), ker naj bi tako boljše zaščitili svoje interese. Skratka prav aroganca oblasti – geometri so menda nekaj šarili po zem-

ljiščih, kjer naj bi tekla bodoča obvoznica, ne da bi bili lastniki sploh vedeli za to – je (menda) sprožala ogorčenje med ljudmi. Oboje – tako ceste kot nova lokalna samouprava – je tema kot ustvarjena za nabiranje politično-strankarskih točk (ne pozabimo, da so lokalne volitve pred vrati), zato tudi v državnem zboru vedno sprožata dolgotrajne razprave z včasih prav neverjetnimi utemeljitvami, zakaj take občine in ne drugačne, zakaj naj bi imela ta cesta prednost pred ono drugo... Poslanci seveda nikoli ne pozabijo povedati, da tako kot oni misli tudi stroka, toda navadno se izkaže, da imajo enak argument tudi nasprotniki, se pravi, v mislih imajo le tisto »stroko«, ki ustreza njihovim predlogom in ne podpira nasprotnih.

Čeprav medstrankarskega trgovanja ne gre čisto odpisati, se vendarle zdi, da so potopu vzhodne obvoznice (uradno sicer le za letošnje leto, zares pa najbrž za dalj časa) v parlamentu botrovali: načelna skrb za okolje (avtoceste so katastrofa za okolje, vsak odvečni meter avtoceste je zločin, de-

(Nadaljevanje na 2. strani)

